

maailmas inimesel faks jalga käimise, faks käpa töötamise, faks kõrva kuulmise ja faks filma nägemise tarwis. Nende esiwanemad, need loodud targad, olid õnne kombel roomamise lõpetusel jalgade peal hakanud kõndima, ja käsi muu asja toimetuseks pruukima. Sest tõusis nende järeltulejatele se kasu, et nemad teadsid, missugusi liikmeid käigi ja mis töö tarbeks pidid tarvitama. Muidu oleks asi wististi teiste läinud. Kui nende esiwanematest kogemata üks neljatõllakile elaja kombel oleks hakanud kõndima, siis kõnniksid nende järeltulejad weel tänapäew niisamuti, ja häda igaühele, kes nende käiki lähaks teiste seadma. Käsi ja jalgu pidi igamees pruukima, sest et ilma nendeta läbi ei saanud, ka mõnes kohas kõrwu, ehk kül ei ial õpetuse kuulmise tarwis.

— Silmadega oli hoopis teine lugu, neid nemad palju ial ei pruukinud. See oli neil ifa pääwast kaunis tüf pikem ja mõnel alaline, nõnda kui mitmes kohas waimu õõ. Et õõ pimedas filmadest palju abi ei ole loota, sellepärast õpised Laisulased maast madalast igaskohas käsi pidi hõlpsalt teed leidma. Suhtus siin ja seal mõni kogemata seina wasta, seal leidis kobe mõnusa tugi ninast, et pääle ial palju wiga sest wõpsust ei saanud. Minad olid neil pikad ja tugewad! Mõhjutud ja wõrise nina pärast ei pidand kedagi lugu; kes igapäew lofsu nina peale saab, harib wiimaks sellega. — Aga et nemad filmi palju kuskil waatamise tarwis ei pruukinud, sellepärast läksid neil filmad aega mööda wäga araks, nõnda et mõned selgemat pääwarwalget ko-

gunist' ei kannatanud, weel wähem midagi asja oma filmaga wõisid näha. Mitu ei näinud nii kaugele kui ta nina ots ulatas, weel wähem mis selle piire üle sündis. Harimise läbi wõib inimene oma keha jõudu kosutada, ka filmi aega mööda walguse läike wasta karastada; aga seda piisusest waewa ei tahtnud Laisulas kedagi etewõta. Mis pärast ka? Nemad pidasid palju hõlpsamaks, seda tõeks uskuda, mis teised oma filmadega ütlesid näinud olema. Nende hulgas leiti mehi, kui praegugi mitmes kohas, kes juba ammeti seisuse pärast teistest targemad arwasid olema. Kellele Jumal ammeti annab, sellele annab ta ka meelemõistust! Seda Laisulast päritud wana sõna peetakse weel tänapäewal mitmes paigas tõeks.

— Esimesed ratasepääd, rätsepid, raudsepääd ja muud ammetmebed olid Laisulas wõeralt maalt tulnud Walgelased ja nende Laisulas sündinud lapsed; kaua aega pärast seda loskis ka mõni Laisulane oma poea ammetmeheks õpida. Ehk kül Laisulaste sugust sündinud ammetmeestel ial seda filmawalgu ei tulnud, kui Walgelastel, siiski uskusid need kodukaswand targad, kui Walgelaste wärki riided selga ja ummislingad jalga olid pannud, ennast Walgelastega ühesuguseks ja kiitsid pealegi oma tarkust igapäew rahwa kuuldes, kunni mõned nõdramad seda kiitust uskuma haldasid. Oma sugu wasta näitasid naad ennast wäga uhleks isandiks, kelle eest teised mütsi pidid kergitama; aga Walgelaste ees roomasid nemad põrmus, silitasid Walgelaste sääri ja lakusid nende —! kõik sellepärast: et Walgelased neid omaksteks wasta-